

[Pia Christmas-Møller]

forslag lægges op til en tidsbestemt periode, en midlertidig ordning, en overgangsfase osv. for lige at hjælpe denne eller en anden gruppe, men det har vi gjort de sidste 20 år. Hvornår er grænsen nået? Hvor skal vi sige at dagpengesystemet slutter, for jeg forstår, at fru Jytte Andersen og Socialdemokratiet ikke mener, at dagpengesystemet skal være livsvarigt?

Jeg savner altså et konkret svar på, hvornår der ikke lige er en ekstraordinær situation. Hvornår er Socialdemokratiet parat til at acceptere, at nogle enkelte må overgå til det sociale system?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Pia Christmas-Møller får ikke noget svar fra Socialdemokratiet på, hvor lang tid folk skal være i dagpengesystemet, og det hænger sammen med en dyb respekt for det kommissorium, som et bredt flertal har lavet, nemlig at vi har nedsat et udvalg, som skal kigge på det fremtidige dagpengesystem.

Jeg synes faktisk ikke, det er rimeligt at have forventning om, at vi skal knipse med fingrene og sige: 5 år, 7 år, 10 år – ingen højere?

Vi har nedsat et udvalg, og det synes vi faktisk skal have lov til at arbejde, og vi synes, at vi skal have en så høj grad af respekt for dette kommissorium, som politikere nu kan have, og det er baggrunden for, at vi fremsætter et forslag, der skal gælde, indtil vi skal træffe beslutninger som følge af Zeuthenudvalgets oplæg og forslag. Så fru Pia Christmas-Møller må altså styre sin nysgerrighed og sin utålmodighed og vente, til vi skal træffe beslutninger i næste folketingssamling.

Med hensyn til forligsbrud er det muligt, at det ikke er forklaret godt nok. Der er tale om, at gruppen af langtidslidende falder ud af systemet. Det er konsekvensen af politiske aftaler, som Socialdemokratiet vedstår, men vi ønsker ikke, at de skal ryge over i bistandssystemet, og fremsætter derfor forslaget om, at de kan vælge mellem bistandssystemet og 100.000 kr., mellem bistandssystemets nul – i hvert fald for nogle gruppers vedkommende – og en særlig ydelse på 100.000 kr., der ikke er en dagpengeydelse som sådan, men en særlig ydelse, hvilket i øvrigt fremgår meget klart af forslaget, der dermed ligger uden for dagpengeforligets eller ATB/UTB-forligskredsens rammer.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Alle de snirkler og kringelkroge, Socialdemokratiet har været ude i for at finde frem til et lovforslag, skal jeg ikke kommentere nærmere, men bare stille det ene spørgsmål: Har jeg ret eller uret, når jeg siger, at det socialdemokratiske forslag lægger op til, at de pågældende fortsat skal være i dagpengesystemet, og til en ydelse, som svarer til dimittendsatsen? Har jeg ret eller uret i det? Har jeg ret eller uret i, at de pågældende vil få mulighed for de samme aktiveringsydelser og samme rettigheder, som i øvrigt gælder i dagpengesystemet?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Pia Christmas-Møller har uret.

Helge Sander (V):

Jeg synes, det var interessant at notere fru Jytte Andersens begrundelse for ikke at kunne svare på fru Pia Christmas-Møllers spørgsmål. Begrundelsen var nemlig, at i respekt for det brede kommissorium, som er givet Zeuthenudvalgets arbejde, vil Socialdemokratiet ikke udtale sig i denne sag. Hvis man vil fastholde det synspunkt, kan jeg da se, at der resten af foråret bliver tale om et meget begrænset socialdemokratisk engagement på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Men det ændrer ikke ved, at vi fra Venstres side føler, at det er svært at komme med flere argumenter i denne sag i betragtning af, at vi nu har talt om det i 1½ time, blot i forbindelse med et andet forslag, men problemet er akkurat det samme. Fru Jytte Andersen fra Socialdemokratiet kan ikke forklare sig ud af det forhold, at der er tale om forligsbrud. Det kan lyde nok så smukt i de forskellige fremstillinger, vi har fået, men det er, som jeg synes at det lige så klart er blevet sagt fra vores side, ganske uacceptabelt, og den kan vi ikke købe.

Vi må altså fastholde, at når man har været i dagpengesystemet i 7–10 år, er det slut, og så må man gå over i det sociale system, som vi heller ikke skal gøre ringere, end det er.

Derfor vil vi fra Venstres side klart tage afstand fra forslaget, og i øvrigt er vi lidt overraskede over, at fru Jytte Andersen får det til at se ud, som om vi næsten kan klare hele pro-